

Rolnummer 2886
Arrest nr. 62/2004 van 31 maart 2004

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag betreffende het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, gesteld door de Arbeidsrechtbank te Luik.

Het Arbitragehof, beperkte kamer,

samengesteld uit voorzitter M. Melchior en de rechters-verslaggevers P. Martens en L. Lavrysen, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van de prejudiciële vraag en rechtspleging

Bij vonnis van 12 januari 2004 in zake F. Parisis tegen het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 14 januari 2004, heeft de Arbeidsrechtbank te Luik de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Bestaat er een objectieve en redelijke verantwoording voor het verschil in behandeling tussen, enerzijds, de loontrekkenden en de ambtenaren en, anderzijds, de zelfstandigen die onderworpen zijn aan het bijzondere stelsel dat geldt bij aanvang of hervatting van een beroepsbezigheid of tussen, enerzijds, de zelfstandige die niet aan dat bijzondere stelsel onderworpen is en, anderzijds, de zelfstandige die wel eraan onderworpen is, verschil in behandeling dat het gevolg is van het feit dat het bijzondere stelsel ertoe kan leiden dat de tweede categorie bijdragen moet betalen die onevenredig zijn met de inkomsten van het lopende jaar zonder dat die situatie kan worden gecompenseerd door het feit dat de bijdragen die drie jaar later verschuldigd zijn dienovereenkomstig zullen verminderen, hoewel de zelfstandige zijn beroepsbezigheid niet heeft stopgezet en nog steeds bijdrageplichtig is, en hij door de overstap van een stelsel van zelfstandige in hoofdberoep naar een stelsel van zelfstandige in bijberoep nog steeds in zijn behoeften kan voorzien ? »

Op 29 januari 2004 hebben de rechters-verslaggevers P. Martens en L. Lavrysen, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, de voorzitter ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdende in beperkte kamer, voor te stellen een arrest te wijzen waarin wordt vastgesteld dat de prejudiciële vraag klaarblijkelijk niet tot de bevoegdheid van het Hof behoort.

F. Parisis, wonende te 4000 Luik, rue Fabry 12/052, heeft een memorie met verantwoording ingediend.

De bepalingen van voormelde bijzondere wet met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil

F. Parisis betwist voor de Arbeidsrechtbank te Luik het bedrag aan bijdragen die van hem worden gevorderd door het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (R.S.V.Z.) voor het vierde kwartaal van 1998, gedurende hetwelk hij een activiteit als zelfstandige in hoofdberoep heeft aangevat. De Rechtbank stelt vast dat de berekening door het R.S.V.Z. overeenstemt met de wettelijke en reglementaire bepalingen. Subsidiair werpt F. Parisis de ongrondwettigheid op van artikel 11, §§ 2 en 4, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967, en vraagt hij aan de Rechtbank het Hof daarover een vraag te stellen.

III. *In rechte*

- A -

A.1. In hun conclusies die met toepassing van artikel 71 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 zijn genomen, hebben de rechters-verslaggevers geoordeeld dat zij het Hof erom zouden kunnen verzoeken vast te stellen dat de prejudiciële vraag klaarblijkelijk niet tot zijn bevoegdheid behoort aangezien het « bijzondere stelsel » waarover het Hof een vraag wordt gesteld, geregeld is bij het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen.

A.2. In zijn memorie met verantwoording bevestigt F. Parisis dat hij zich ervan bewust is dat de bepaling waarbij uiteindelijk het in het geding zijnde onderscheid in behandeling wordt ingevoerd of toegestaan, het « bijzondere stelsel » is waarin het voormelde koninklijk besluit van 19 december 1967 voorziet. Hij is echter van mening dat de vraag betrekking heeft op artikel 11, §§ 2 en 4, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen indien het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het « de invoering toestaat van een systeem dat aanleiding geeft tot » het aangeklaagde verschil in behandeling. Hij voegt eraan toe dat, ook al komt het de feitenrechter toe om op grond van artikel 159 van de Grondwet de wettigheid te beoordelen van het koninklijk besluit van 19 december 1967, het niet tot zijn bevoegdheid behoort zich uit te spreken over de machtigingsnorm.

- B -

B.1. Aan het Hof wordt een vraag gesteld over het « bijzondere stelsel » voor de berekening van de bijdragen die moeten worden betaald door de zelfstandigen voor een periode van aanvang of hervatting van een zelfstandige activiteit. Uit de motivering van het vonnis waarbij de prejudiciële vraag wordt gesteld, kan worden afgeleid dat deze betrekking heeft op artikel 11, §§ 2 en 4, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen.

B.2. Bij artikel 11, § 2, van het voormelde koninklijk besluit nr. 38 wordt de berekeningswijze vastgesteld van de bijdragen gedurende de loopbaan, met verwijzing naar de inkomsten die de zelfstandige twee jaar vóór het betrokken jaar heeft gehad. Aangezien die berekeningswijze per definitie niet kan worden gehanteerd in geval van aanvang of hervatting van de beroepsbezigheid, geldt die bepaling niet voor de situatie die in de prejudiciële vraag wordt beoogd.

Artikel 11, § 4, van het voormelde koninklijk besluit nr. 38 bepaalt :

« De Koning bepaalt hoe de bijdragen worden berekend bij aanvang of hervatting van beroepsbezigheid.

Met dit doel bepaalt hij nader wat, in de zin van deze paragraaf, dient verstaan onder aanvang of hervatting van beroepsbezigheid. »

Het « bijzondere stelsel » waarover de Arbeidsrechtbank het Hof een vraag stelt, is ter uitvoering van die bepaling geregeld bij het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen.

B.3. Het Hof vermag zich enkel uit te spreken over het verantwoorde karakter, ten aanzien van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van een verschil in behandeling als dat verschil aan een norm met wetgevend karakter kan worden toegeschreven. Noch artikel 26, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 noch enige andere grondwettelijke of wettelijke bepaling verleent het Hof de bevoegdheid om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de vraag of een koninklijk besluit al dan niet bestaanbaar is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

B.4. De machtiging die bij artikel 11, § 4, van het voormelde koninklijk besluit nr. 38 aan de Koning is gegeven, staat Hem geenszins toe af te wijken van het beginsel volgens hetwelk een verschil in behandeling dat door een norm tussen verschillende categorieën van personen wordt ingevoerd, dient te berusten op een objectieve en redelijke verantwoording die wordt beoordeeld in het licht van het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel. Met toepassing van artikel 159 van de Grondwet komt het de rechter toe de bepalingen van dat besluit die niet bestaanbaar zouden zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, niet toe te passen.

B.5. De prejudiciële vraag behoort klaarblijkelijk niet tot de bevoegdheid van het Hof.

Om die redenen,

het Hof, beperkte kamer,

met eenparigheid van stemmen uitspraak doende,

stelt vast dat het Hof niet bevoegd is om te antwoorden op de prejudiciële vraag die de Arbeidsrechtbank te Luik heeft gesteld.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 31 maart 2004.

De griffier,

De voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

M. Melchior